

نمی‌توان به نام انقلاب، اخلاق را زیر پا گذاشت/اتهام‌زنی سم وحدت است

یکی از ظریف‌ترین و مهم‌ترین بخش‌های دیدگاه رهبر شهید انقلاب، گره خوردن «انقلابی‌گری» با «اخلاق و عدالت» است. از دیدگاه ایشان، نمی‌توان به نام انقلاب، اخلاق را زیر پا گذاشت.

یکی از ظریف‌ترین و مهم‌ترین بخش‌های دیدگاه رهبر شهید انقلاب، گره خوردن «انقلابی‌گری» با «اخلاق و عدالت» است. از دیدگاه ایشان، نمی‌توان به نام انقلاب، اخلاق را زیر پا گذاشت.

به گزارش خبرنگار مهر، انقلابی‌گری در اندیشه رهبر شهید انقلاب اسلامی حضرت آیت الله خامنه‌ای، برخلاف تصورات سطحی که آن را به تندروی یا رفتارهای هیجانی پیوند می‌زنند، یک «منظومه عقلانی و اخلاقی» بود. انقلابی‌گری در مکتب شهید امام خامنه‌ای، نه یک هیجان زودگذر، بلکه یک «منظومه فکری و عملی» مبتنی بر عقلانیت، تقوا و انضباط است.

در منظومه فکری رهبر شهید انقلاب، انقلابی‌گری نه یک پدیده متعلق به گذشته و دوران مبارزه، بلکه یک رویکرد مستمر و پویا برای اداره جامعه و مواجهه با چالش‌های پیش روی نظام اسلامی است. ایشان انقلابی‌گری را بر پایه پنج شاخص اصلی تعریف می‌کنند که شامل «پایبندی به میانی و ارزش‌های اساسی انقلاب»، «هدف‌گیری آرمان‌های بلند نظام»، «پایبندی به استقلال کشور»، «حساسیت در برابر دشمن» و «تقوای دینی و سیاسی» است. از این منظر، انقلابی‌گری فراتر از جنجال‌های سیاسی، در واقع نوعی عقلانیت تمدن‌ساز است که با نگاهی واقع‌بینانه به ظرفیت‌ها، در مسیر تحقق اهداف اسلامی حرکت می‌کند. در این چارچوب، انقلابی‌بودن به معنای پافشاری بر حقوق ملت و ایستادگی در برابر زیاده‌خواهی‌های استکبار جهانی است، اما این ایستادگی هرگز به معنای نادیده گرفتن تدبیر و حکمت در اداره امور نیست.

اخلاق و عدالت؛ روح حاکم بر کنش انقلابی

یکی از ظریف‌ترین و مهم‌ترین بخش‌های دیدگاه رهبر شهید انقلاب، گره خوردن «انقلابی‌گری» با «اخلاق و عدالت» است. از دیدگاه رهبر شهید انقلاب، نمی‌توان به نام انقلاب، اخلاق را زیر پا گذاشت. ایشان تأکید داشتند که انقلابی‌گری لزوماً با رعایت تقوا و اخلاق اسلامی معنا پیدا می‌کند. عدالت تنها یک شعار در سیاست خارجی یا اقتصادی نیست، بلکه باید در برخوردهای فردی و سیاسی نیز تجلی یابد. به این معنا که یک فرد انقلابی حتی در مواجهه با مخالف خود نیز حق ندارد از جاده عدالت خارج شود. ایشان بارها هشدار دادند که نباید به بهانه دفاع از نظام یا غیرت دینی، به کسی ظلم کرد یا حقوق قانونی و انسانی افراد را نادیده گرفت. در واقع، انقلابی‌گری حقیقی آنجاست که فرد بر هوای نفس خود غلبه کرده و در اوج قدرت یا در میانه یک رقابت سیاسی، همچنان به حدود الهی پایبند بماند.

مرزبندی میان غیرت دینی و رفتارهای ناهنجار

در سال‌های اخیر، برخی رفتارها نظیر اتهام‌زنی، توهین و هتک حرمت افراد به نام «انقلابی‌بودن» یا «غیرت دینی» در جامعه بروز یافته است که رهبر شهید انقلاب اسلامی صراحتاً در برابر آن‌ها موضع‌گیری کرده‌اند. ایشان معتقد بودند که تند، بدزبانی و نسبت دادن تهمت به افراد، هیچ نسبتی با روحیه انقلابی ندارد. ایشان بارها تصریح کرده‌اند که «بنده با تند و اهانت مخالفم» و این‌گونه اقدامات را نه تنها مفید نمی‌دانند، بلکه آن را ضربه‌ای به وجهه انقلاب و مایه تضعیف جبهه مؤمنین قلمداد می‌کنند. از نظر ایشان، کسی که تصور می‌کند با توهین به مقامات یا افراد دیگر در حال انجام وظیفه انقلابی است، در واقع دچار سوءبرداشت از مفهوم غیرت شده است. غیرت دینی به معنای حساسیت در برابر انحرافات و دفاع از حق است، اما ابزار این دفاع هرگز نباید گناه یا بداخلاقی باشد.

«اگر به نام عدالت خواهی و به نام انقلابی‌گری، اخلاق را زیر پا بگذاریم، ضرر کرده‌ایم، از خط امام منحرف شده‌ایم. اگر به نام انقلابی‌گری، به نام عدالت خواهی، به برادران خودمان، به مردم مؤمن، به کسانی که از لحاظ فکری با ما مخالف‌اند، اما می‌دانیم که به اصل نظام اعتقاد دارند، به اسلام اعتقاد دارند، اهانت کردیم، آن‌ها را مورد ایداء و آزار قرار دادیم، از خط امام منحرف شده‌ایم. اگر بخواهیم به نام انقلابی‌گری و رفتار انقلابی، امنیت را از بخشی از مردم جامعه و کشورمان سلب کنیم، از خط امام منحرف شده‌ایم.» بیانات رهبر شهید انقلاب، ۱۴ خرداد ۱۳۹۰

نحوه برخورد با منتقدان و مخالفان فکری

یکی از چالش‌های جدی در فضای سیاسی، چگونگی مواجهه با کسانی است که دیدگاه متفاوتی دارند یا منتقد هستند. در سیره فکری رهبر شهید انقلاب، نقد نه تنها مذموم نیست، بلکه اگر با هدف اصلاح باشد، ضروری است. ایشان مرز روشنی میان «نقد» و «تخریب» ترسیم می‌کردند. در برخورد با کسی که حرفش مورد قبول نیست، نباید به حریم شخصی او تجاوز کرد یا او را با برچسب‌های ناصواب طرد نمود. ایشان معتقد بودند حتی اگر کسی در موضع نقد قرار دارد، نباید با او با تندی و پرخاش برخورد کرد. برخورد حکیمانه و اقلیتی، راهبرد اصلی در مواجهه با منتقدان است. ایشان تأکید داشتند که ریختن آبروی افراد، حتی اگر منتقد باشند، حرام شرعی است و این اقدامات به هیچ وجه با آرمان‌های انقلاب اسلامی سازگار نیست.

اتهام زنی؛ سمی برای وحدت و امنیت ملی

رهبر شهید انقلاب نسبت به پدیده اتهام زنی و افشاگری‌های بی‌پایه که مخل امنیت روانی جامعه است، هشدارهای جدی داده‌اند. ایشان بر این باورند که نباید به صرف گمان و بدون اثبات در مراجع صالحه، کسی را متهم کرد. این نوع رفتارها که گاهی با پوشش افشای فساد یا روشننگری سیاسی انجام می‌شود، از نظر ایشان انحراف از مسیر حق است. انقلابی‌گری به معنای شفافیت و مبارزه با فساد است، اما این مبارزه باید از مجاری قانونی و با رعایت آبروی افراد صورت گیرد. ایشان بارها به جوانان و نیروهای حزب الهی تذکر داده‌اند که مراقب باشند در دام بازی‌های سیاسی و اتهام‌زنی‌های بی‌پشتوانه نیفتند، چرا که این کار باعث می‌شود فضای جامعه ملتهب شده و اعتماد عمومی خدشه دار گردد.

در نهایت، با استناد به بیانات رهبر حکیم و شهید انقلاب، می‌توان نتیجه گرفت که انقلابی‌گری یک بسته کامل است که در آن «غیرت بر ارزش‌ها» با «ادب اسلامی» و «عدالت در برخورد» عجین شده است. یک فرد انقلابی از نظر شهید آیت‌الله خامنه‌ای، کسی است که در عین صلابت در برابر دشمن، نسبت به برادران دینی و حتی مخالفان داخلی خود، اهل انصاف و رعایت موازین شرعی است. دوری از تندروی‌های بی‌مبنا، پرهیز از هتک حرمت‌ها و تمرکز بر حل مشکلات کشور با روحیه جهادی، تصویری است که ایشان از یک مؤمن انقلابی ارائه می‌دادند. هرگونه حرکتی که منجر به تفرقه، بدبینی و شکستن مرزهای اخلاقی شود، حتی اگر با نام انقلاب صورت گیرد، از دیدگاه رهبر شهید انقلاب انحراف از مسیر اصلی انقلاب و آرمان‌های شهیدان است. برای حفظ نظام که به تعبیر امام راحل اوجب واجبات است، باید اخلاق انقلابی را که همان اخلاق نبوی و علوی است، در تمام سطوح جامعه نهادینه کرد.